

Κυριακή 13η Σεπτεμβρίου 2026

Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως.

(Ἰω. 3, 13 – 17).

«...ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος» (Ἰω. 3, 17).

Σήμερα βρισκόμαστε στήν Κυριακή πρίν ἀπό τή μεγάλη γιορτή τῆς παγκόσμιας Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀκοῦμε τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου Ἰησοῦ Χριστό νά μιλάει μέ τόν νυκτερινό μαθητή Του, τόν Νικόδημο. Ἐξηγεῖ σ' αὐτόν τόν εὐλογημένο συνομιλητή Του τόν τρόπο τῆς ἀναγέννησης τοῦ κάθε πιστοῦ. Ὅταν ὁ πιστός προσλαμβάνει τό Ἅγιο Πνεῦμα, τότε ἀναπλάθεται ἐσωτερικά καί ξαναγεννιέται ὑπαρξιακά. Γιά νά γίνει αὕτη ἡ πρόσληψη, χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος νά ἀγαπήσει τόν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ. Μέσ' ἀπό τήν ἀγάπη αὕτη ὁ πιστός μεταλαμβάνει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Θυσιαζόμενου καί Ἀναστημένου Λυτρωτῆ, διαφεύγει τίς παγίδες τῆς ἁμαρτίας καί

γίνεται κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔτσι ὁ Σταυρός γίνεται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συνομιλίας τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Νικόδημο ἀκοῦμε καί ὅλοι ἐμεῖς γιατί κατέβηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καί γιά ποιό λόγο ἀνέβηκε ὡς υἱός τοῦ ἀνθρώπου στόν Γολγοθᾶ, προκειμένου νά σταυρωθεῖ.

Πρῶτον, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔρχεται στόν κόσμο ἀπό ἀπέραντη ἀγάπη. Ὁ Θεός Πατέρας ἀγάπησε τόσο πολύ τόν κόσμο, ὥστε ἔστειλε τόν Μονογενή του Υἱό σ' αὐτόν. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν ἦταν δυνατόν νά μείνει περιορισμένη στά Τρία Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Σάν ὀρμητικό ποτάμι ξεχύθηκε ὡς ἐνέργεια δημιουργίας καί ἔπλασε τά σύμπαντα. Μέσα στό σύμπαν ἔπλασε τόν ἄνθρωπο, πού ἦταν ἓνα πλάσμα προικισμένο μέ ἐλευθερία καί κοινωνικότητα. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀγκάλιασε ὅλη τήν κτίση, ἀγκάλιασε καί τόν ἄνθρωπο. Μάλιστα, ἀγάπησε τόσο πολύ τό κορυφαῖο τοῦτο δημιούργημά Του, ὥστε «δέν ἄντεχε» νά μείνει μακριά του. Τόσο πολύ θέλησε νά οἰκειωθεῖ μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, πού τή φόρεσε

ἀληθινά. Δίνει στόν κόσμο τόν Μονογενή Του Υἱό, ὁ Ὅποῖος, ἐνῶ ἦταν τέλειος Θεός, γίνεται καί τέλειος ἄνθρωπος. Ἔτσι ἡ Θεότητα ἐνώνεται μέ τήν ἀνθρωπότητα σέ μία μείξη ἀδιάσπαστη καί αἰώνια. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἀποτύπωμα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά καί κάθε ἄνθρωπος εἶναι προορισμένος νά βρίσκει τόν Κύριο καί νά ἐνώνεται μαζί Του. Ἔτσι ἀπό εἰκόνα τοῦ Θεοῦ γίνεται καί κατὰ χάριν θεός. Ὄταν ἓνας ἄνθρωπος πληγώνεται, προσβάλλεται, ποδοπατεῖται, ἐξευτελίζεται, σκοτώνεται, δέν πάσχει μόνον αὐτός. Στό δικό του πρόσωπο κτυπιέται ὁ Θεός, διότι ὁ Θεός κατοικεῖ σ' ὅλες τίς ἀνθρώπινες ὑπάρξεις. Ἔτσι, ὅταν τιμοῦμε καί ἀγαπᾶμε ἓναν ἄνθρωπο, ἀκόμη καί ἂν εἶναι ὁ πιό ταπεινός καί εὐτελής, στό πρόσωπό του τιμοῦμε καί ἀγαπᾶμε τόν ἴδιο τόν Θεό.

Δεύτερον, ὁ Θεός Πατέρας ἔδωσε τόν Μοναχογιό Του στόν κόσμο, γιά νά φέρει τήν ἀληθινή πίστη στήν ἀνθρωπότητα. Νά φέρει αὐτή τήν πίστη ὅχι μέ τήν ἔννοια τῆς ιδέας ἢ τῆς ἀποψης ἀλλά μέ τό νόημα τῆς ἀληθινῆς σχέσης. Ἡ πίστη εἶναι σχέση. Εἶναι σχέση ἐμπιστοσύνης, εἶναι

σχέση αγάπης και είναι σχέση θυσίας. Η πίστη είναι μία σχέση που κτίζει ο πιστός προς τον Θεό. Όσο πιο πολύ γνωρίζει ο άνθρωπος τον Θεό, τόσο πιο πολύ Τόν εμπιστεύεται. Όσο περισσότερο προχωράει αυτή η γνωριμία, τόσο πιο πολύ Τόν αγαπάει και θυσιάζεται για Εκείνον. Πιστός δεν είναι αυτός που έχει σωστή γνώμη για τον Θεό. Πιστός είναι ο άνθρωπος που έχει αληθινή σχέση με τον Θεό. Ο Χριστός έρχεται στον κόσμο για να φτιάξει αυτή τη σχέση δυνατή και ακατάβλητη. Η σχέση Θεού και ανθρώπου έσπασε, όταν ο άνθρωπος δοκίμασε την αμαρτία. Ο άνθρωπος ξέχασε και έχασε τον Θεό, αλλά ο Θεός δεν ξέχασε τον άνθρωπο. Με τη σοφία και την αγάπη Του βρήκε έναν τρόπο να αναπλάσει αυτή τη σχέση. Ο τρόπος αυτός ήταν να στείλει τον Μονογενή Του Υιό στον κόσμο, για να ντυθεί με την ανθρώπινη φύση. Στο πρόσωπο του Ιησού συμφιλιώνεται η Θεότητα με την ανθρωπότητα. Όποιος πιστεύει στον Χριστό, δηλαδή όποιος αγαπάει, θυσιάζεται και λατρεύει τον Χριστό, έχει «ζωήν αιώνιον». Ο Ιησούς έρχεται μέσα

στόν κάθε άνθρωπο, για να φέρει τήν ἀληθινή πίστη, δηλαδή να καταργήσει τό ψέμα τῆς θρησκείας καί να δείξει πώς ἡ πίστη εἶναι ζωή! Εἶναι ἡ ζωή μαζί Του.

Τρίτον, ὁ Κύριος ἔρχεται στόν κόσμο χωρίς τιμές. Περνάει τήν ἐπίγεια πορεία Του κάτω ἀπό μία διαρκή ἀμφισβήτηση. Κλείνει τή διαδρομή Του μέ τήν ἀτίμωση τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Κύριος δοκιμάζει τόν πόνο καί τόν θάνατο ὡς κανονικός ἄνθρωπος, για να μᾶς λυτρώσει ἀπό τόν πόνο καί τόν θάνατο. Παραδίδει τόν ἑαυτό Του ὡς ἀντίλυτρο στόν διάβολο, για να ἐξαγοράσει τή δική μας ἐλευθερία. Παραδίδεται Ἐκεῖνος στό πάθος τοῦ Σταυροῦ, για να διαγραφοῦν μέ τόν δικό Του πόνο τά δικά μας λάθη. Ἀνεβαίνει ὡς ἄτιμος στόν Σταυρό, για να τιμηθεῖ ἡ ἀνθρωπότητα. Ἐκεῖνος πάσχει καί ἐμεῖς ἀνακουφίζόμαστε. Ἐχοντας τόν Σταυρό σάν ὄπλο ἀγάπης συντρίβει τή δύναμη τοῦ κακοῦ. Μέ τή θυσία Του νικάει τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου. Μετά τήν Ταφή Του συντρίβει τό κράτος τοῦ Ἄδῃ καί χαρίζει τήν ἀτέλειωτη ζωή στό γένος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σταυρός γίνεται για

τούς πιστούς κάτι περισσότερο από ένα σύμβολο αγάπης. Γίνεται τρόπος ζωής. Μιάς ζωής πού, όσο πόνο και άν περάσει, καταλήγει πάντοτε στον θρίαμβο, αρκεί νά είναι πάντοτε ζωή σύμφωνη μέ τό ήθος τοῦ Σταυροῦ.

Στή συζήτηση τοῦ Ἰησοῦ μέ τόν νυκτερινό μαθητή Του, τόν Νικόδημο, καί γύρω ἀπό τό μεγάλο θέμα γιατί κατέβηκε ὁ Θεός στόν κόσμο καί γιατί ἀνεβαίνει στόν Σταυρό, δίνεται μία συγκλονιστική ἀπάντηση: «ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος»! Δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱό Του στόν κόσμο γιά νά κρίνει τόν κόσμο. Δέν ἔρχεται ὁ Κύριος κοντά μας γιά νά μάς κρίνει. Ἔρχεται γιά νά μάς σώσει. «Οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα κρίνῃ τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». Δέν σώζουν τόν κόσμο οὔτε οἱ ἐπιστῆμες, οὔτε ἡ τεχνολογία, οὔτε ἡ τεχνητή νοημοσύνη, οὔτε ὁ φυσικός καί ὑλικός πλοῦτος, οὔτε οἱ γήινες δυνάμεις, οὔτε οἱ τέχνες, οὔτε ἡ εὐμάρεια. Δέν πρόκειται νά σωθεῖ ὁ κόσμος οὔτε ἀπό κάποιον ὑπεράνθρωπο, οὔτε ἀπό κάποιον παγκόσμιο ἡγέτη, οὔτε ἀπό κάποια ὑπερδύναμη.

Χωρίς τόν Χριστό ὁ κόσμος συνεχῶς θά φθείρεται καί θά καταστρέφεται. Χωρίς Χριστό ὁ ἕνας λαός θά πολεμάει τόν ἄλλο. Χωρίς Χριστό οἱ ἄνθρωποι θά βυθίζονται στίς ἀνασφάλειες, στήν κατάθλιψη, στήν ἀγωνία, στή φρικτή μοναξιά. Χωρίς Χριστό θά κυβερνάει τό ψέμα μέ ὅλες τίς ἀπάτες πού τό ἀκολουθοῦν. Ἡ μόνη σωτηρία τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστός! Μέ τήν ἀγάπη Του, μέ τή σχέση μαζί Του, μέ τή σταυρική Του θυσία θά σώζονται οἱ ἄνθρωποι. Ἄς Τόν προσεγγίζουμε συνεχῶς προσευχητικά καί μυστηριακά, ἄς ζοῦμε τή ζωή Του, γιά νά γευόμαστε τή λύτρωση, πού Ἐκεῖνος θέλει καί ἔχει τή δύναμη νά χαρίζει σέ ὅλους ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.